

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 listopada 1921 r.

o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 248) postanawia Rada Ministrów co następuje:

§ 1. Określony w § 2 niem. ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 814) zmienionej ustawą z dnia 6 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 241) podatek od zapalek ustanawia się w kwocie dwóch marek od pudełka zapalek wszelkich rodzajów zawierającego nie więcej niż sześćdziesiąt sztuk, od pudełka zaś z zawartością większą niż sześćdziesiąt sztuk w kwocie dwóch marek od każdych sześćdziesięciu sztuk lub reszty, tej ilości niedosięgającej.

Zapalki wszelkiego rodzaju zaopatrzone masą zapalną na obu końcach i wogóle zapalki posiadające więcej niż jedno zapalenie podlegają podatkowi powyższemu w takiej wielokrotności, ile jest możliwych zapaleń.

§ 2. Znosi się § 3 powołanej ustawy o podwyższeniu o 20 procent podatku od zapalek wyprodukowanych w fabrykach puszczonych w ruch po 1 stycznia 1909 r. oraz od zapalek wyprodukowanych w fabrykach puszczonych w ruch przed 1 stycznia 1909 o ile ich produkcja przekracza przeciętną produkcję z ostatnich trzech lat przed 1 stycznia 1909 r.

§ 3. Opłatę akcyzy od zapalek uskutecznia się podobnie jak i w innych dzielnicach Rzeczypospolitej przez naklejenie na pojedynczych pudełkach opasek podatkowych (banderoli), wykupywanych w kasach skarbowych.

Cena sprzedaży banderoeli, oprócz należności akcyzowej zawierać może również kosztu przygotowania banderoeli w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu. Minister Skarbu ma prawo według uznania zaniechać pobierania tych kosztów.

§ 4. Banderolowanie zapalek wyrobionych w kraju odbywa się przed wypuszczeniem ich z fabryki, zapalek zaś sprowadzonych z zagranicy, po nadejściu ich do miejsca przeznaczenia w lokalach składowych sprowadzającego. Banderolowanie to w obu wypadkach podlega nadzorowi organów kontroli skarbowej.

§ 5. Określona w § 28 powołanej ustawy karę pieniężną w kwocie 150 marek ustanawia się w kwocie 10.000 marek, a ustanowioną w § 30 powołanej ustawy grzywnę porządkową od 1 do 300 marek ustanawia się w kwocie stu do dziesięciu tysięcy marek.

§ 6. Ustęp drugi § 22, ustęp drugi § 37, dalej §§ 39, 40, 41, 42, 43 44 i 45 powołanej w § 1 ustawy znosi się. Wszystkie inne postanowienia tej ustawy, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, traca moc obowiązującą.

§ 7. O ile w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia będą istnieć układy o dostawę zapalek, to dostawca będzie upoważniony zażądać od odbiorcy zapłaty różnicy, powstałej z powodu podwyższenia podatku.

§ 8. Zapasy zapalek już opodatkowanych, znajdujące się na obszarze b. dzielnicy pruskiej w składach, w lokalach handlowych lub transporcie w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, przekraczające ilość stu pudełek normalnych (o zawartości sześćdziesięciu sztuk), podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w sposób określony w § 3. Zgłoszenie ma nastąpić we właściwym urzędzie skarbowym w dniach 8 po wejściu w życie tego rozporządzenia. Zapalki w ilości ponad 100 sztuk pudełek, znajdujące się w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia w transporcie, mają być przez odbiorcę zgłoszone do dodatkowego opodatkowania w dniach 3 po odebraniu. Przy dodatkowym opodatkowaniu zostanie odliczony już uiszczony według dotychczasowych przepisów podatek.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1922 r.

§ 10. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów:

A. Poniński

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki